

Στο και για το Ωραίο Πρωτοδικείο Αθηνών. Με αγάπη και άλλα ευγενή αισθήματα... Όπως πάντα...

Κείμενο του Χρήστου Καϊμενάκη, Ταμία του ΔΣ της ΟΔΥΕ

Συνάδελφε,

Μπορεί στο Αγαπημένο μου Πρωτοδικείο να είναι πάντοτε παρούσες/παρόντες ή να επανέρχονται κάθε τόσο:

Η αδικία, οι ανισότητες, ο αυταρχισμός και η κατάχρηση εξουσίας, η αδιαφορία κι η αυλή της διοίκησης, η έλλειψη δημοκρατίας και ισοτιμίας, η ελπίδα στην εύνοια κι ο φόβος για δυσμένεια, η εντατικοποίηση της εργασίας...

Δεν παύει, όμως, η πρώην σχολή Ευελπίδων και το Αγαπημένο μου Πρωτοδικείο, να είναι ένας ωραίος, προσιτός, γήινος κι ανθρώπινος από αισθητικής, περιβαλλοντικής και αρχιτεκτονικής άποψης χώρος...

Γεμάτος από μνήμες, εμπειρίες και ευκαιρίες για ζωή...

Η ομορφιά του ξεδιπλώνεται κάθε πρωί μέχρι τις 9, αλλά υψώνεται τα βράδια που κάθεται ο ήλιος κι ανάβουν τα φώτα, και τις αργίες.

Αυτό το είδα και το ένοιωσα και σήμερα Κυριακή 20 Μαΐου 2018, πηγαίνοντας στο γραφείο της ΟΔΥΕ, κτίριο 13, γραφείο 201, από το μεσημέρι μέχρι τις 7 το βράδυ, για συνδικαλιστική δουλειά (ορισμένοι διαφωνούν, δεν τη θεωρούν δουλειά τη συνδικαλιστική απασχόληση, ούτε καθήκον, ούτε λειτούργημα, αλλά τεμπελιά! Ας είναι καλά...)

Πέρασα πρώτα από το Πεδίο του Άρεως. Κι αυτός ένας γειτονικός του Πρωτοδικείου χώρος που αγαπήσαμε και ζήσαμε κάποτε, ορισμένοι τον επιλέξαμε και για το μυστήριο του γάμου, αλλά τώρα βρίσκεται σε παρακμή...

Διασχίζοντας το, ο εαυτός μου "... θυμήθηκε ξανά φεγγάρια μακρινά και τ' όνειρο που εχάθη"...

Πλησιάζοντας στην κεντρική είσοδο του Πρωτοδικείου, είδα αυτοκίνητα και κόσμο να μπαινοβγαίνουν, κυρίως νέους, με σπορ κι ελαφρύ ντύσιμο.

Η μεγάλη αφίσα με τους υποψηφίους σε ενιαίο ψηφοδέλτιο, κρεμασμένη στη βαριά σιδερένια καγκελόπορτα της κεντρικής εισόδου, μού έλυσε τις απορίες: Η (συνδικαλιστική) Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων είχε εκλογές. Σήμερα ψήφιζαν στην Αθήνα. "ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΚΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ", όπως έγραφε η αφίσα της.

Κι έτσι ο νους μου πήγε ξανά στα περασμένα "φεγγάρια μακρινά...", τη ΔΥΝΑΤΗ ΚΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΟΔΥΕ που "εχάθη" αλλά και τη συνεργασία/συστράτευση που κι αυτή "εχάθη", με ευθύνη και ορισμένων από τη δική μας συνδικαλιστική ηγεσία!!!

Κίνησα αργά αργά για τον προορισμό μου, με τα μάτια μου στις πολύχρωμες κι όμορφες εικόνες και τις ωραίες γωνιές και διαδρομές του χώρου, αλλά με τη σκέψη στις αλλοτινές μου/μας, τις σημερινές και τις μελλοντικές εποχές και χρόνους...

Το πεδίο του Άρεως και η αφίσα, βλέπεις, δίχασαν τη διάθεση μου...

Ανέβηκα στο γραφείο της ΟΔΥΕ κι έπεσα σκεπτικός και βυθισμένος στη συνδικαλιστική δουλειά, ονειρευόμενος ξανά μια νέα κι αλλιώτικη αρχή...

Πρωτοδικείο Αθηνών: Ωραίο κι Αγαπημένο, γεμάτο ζωή. Για πάντα.

Αν και όταν με το καλό θα δημιουργηθούν και τα άλλα δύο στην Αθήνα Πρωτοδικεία (όπως προτείναμε και ζητούσαμε χρόνια, όσοι δεν ανήκαμε και δεν ανήκουμε στους ΕΘΝΟΛΑΪΚΙΣΤΕΣ) θα ομορφύνει και θα το αγαπήσουμε πιο πολύ...

Από όλες τις απόψεις και πλευρές του, όλες τις ώρες και μέρες του χρόνου...

Αθήνα 20 Μαΐου 2018

Χρήστος Καϊμενάκης, Ταμίας του ΔΣ της ΟΔΥΕ.